

TAPOLCZAI LAPOK

EZELŐTT TAPOLCZA ÉS VIDÉKE.

FELELŐS SZERKESZTŐ: SZIGETHY ÖDÖN. KIADÓ ÉS TULAJDONOS: LÓWY B.

Előfizetési ár: Egész évre 10 K., félre 5 K.,
negyedévre 2 korona 50 fillér.

Megjelenik minden vasárnap.

Hirdetések árszabály szerint.
Nyílt-tér sora 1 korona.

Az özvegyekért és árvákért.

Üdvözlő levelezőlapok a hadsegélyző
javára.

A felséges királyi pár legkegyelmesebben elhatározta, hogy Szent István koronájával való megkoronáztatása alkalmával sajátkezűleg irt és aláírt üdvözlő sorokkal köszönti hű Magyarországot. Az üdvözlő irat faksimiljének terjesztését a Hadsegélyző hivatalra bízta, amely a Magyarországra kitüntető kézirat mását levelezőlapokon bocsátja országgá, a levelezőlapok a koronázás napjának délutánjáról bélyegzetnek és a hivatal megcimezve elküldi mindenkinek, aki külön ez alkalomból legalábbegy koronát fizet az elesettek özvegyei és árvái alapja javára.

Kedves emléket szerez és e mellett hazafias felebaráti kötelességet teljesít az, aki a csekély egy koronáért a jelzett királyi szótartot tartalmazó levelező lapot beszerzi.

Lapunk kiadóhivatala készségesen vállalja a gyűjtést. Azért mindazok, akik az említett levelezőlapot részükre megküldeni óhajtják, egy korona lefizetése mellett, adják le pontos címüket, amit a gyűjtött összeggel — a vármegye alispánja útján — a Hadsegélyző hivatalnak küldenek be, aki azután a levelezőlapot az illetőknek címezve, megküldi.

Az élelmiszerek

egyenletes elosztása.

A múlt héten rendelet érkezett, amely szerint a közélémezési diktátor szigorúan meghagyja, hogy senki semmiféle közszükségleti cikkből nem tarthat többet vissza, mint a mennyi a saját és családja szükségletére elegendő.

A kormány feljogosítja a hatóságokat, hogy állapítsák meg, kiknek vannak egyes közszükségleti cikkekből fölöslegei. Ezeket a maximális áron mindenki köteles átengedni olyanok számára, akik azokat nélkülözik. Tehát nemcsak gabonából, lisztből, hüvelyesből s az eddig rekvirálás alá eső közszükségleti cikkekből nem tarthat vissza magánál senki többet, mint a mennyi a saját szükségleteit fõdi, hanem köteles mindenki a tojás, tej, zsír, aprójszág stb. stb. fölöslegét a köznek is átengedni.

Az aránytalan elosztás lehető ki-egyenlítése a közélémezési adminisztráció egyik legfontosabb feladata, — ugymond a rendelet. — A közhatalmi erő egész súlyával meg kell akadályozni hogy egyeseknek akár túlzó óvatossága, akár fölényesebb vagyoni helyzete vagy nyereszkesedési célzata olyan helyzetet teremtsen, amely a nehéz idők következményeivel szembe

helyezkedik és meg kell teremteni az áruelosztásnak igazságosabb, céltudatosabb szervezetét.

Felhívta tehát Kürthy Lajos báró Zala vármegye alispánját, tegyen meg minden intézkedést a felhalmozott áruknak a közélémezés érdekeivel egybehangzó felhasználása végett. Elrendeli tehát a közélémezési diktátor, hogy az alispán a feltárt készleteket és a vármegye lakosságának lélekszámát pontosan egybevetve, minden egyes cikkre nézve állapítsa meg az egész Zala vármegyére egységes fejkvótát, vagyis azt az adagot, amennyi egy cikkből egy fejre jut.

Akik egy évi szükséglet fedezésére szükséges készlettel rendelkeznek csak, azt meg kell hagyni. A fölösleget az ezen felüli mennyiségnél tehát igénybe kell venni azok számára, akiknek nincs elegendő, egy éppenséggel semmi készletük. A fölösleget nem kell központilag összegyűjteni, hanem az illetőkhöz küldeni, akik azt a maximális áron átadni kötelesek.

A kereskedői kézen levő készletek egyenletes elosztását is biztosítani kell. E végből minden cikkre a bevásárlási jegyet kell rendszeresíteni és az illető áruknak jegy mellett való kiszolgáltatását kell elrendelni. Intézkedni kell továbbá, hogy minden a vármegye területére érkező újabb készlet a hatóságnál bejelentessék.

Apró dolgok a háborúból.

Galicia, 1917. január.

A kilencedik század élő profétája volt Danninger Gáspár, a nazarénus, ki — vallási meggyőződéséhez hiven — fegyver nélkül szolgálta a hazát. De bizony még a kocsiságból is el kellett csapni a jámbort, mert a szomorú viszonyok közt az éhezõ lovaknak nem akart szénát szerezni. A szerzést a nazarénusoknál lopásnak hívják, az pedig majd olyan nagy bűn, mint a dohányzás, melynek tilalmát azzal indokolta Gáspár mester, hogy se Jézust, se a szenteket nem látta senki pipázni, mert akkor legalább volna olyan szentkép, amelyiken cigarettá vagy csibuk volna a szájukba pingálva.

Az öreg nem nagyon tartotta senki tökéletesnek. Apostolnak hívták és sokszor nagyon gorombán tromfolták le kenetteljes bibliai idézeteit. Ez azonban legfeljebb egy jámbor imára ösztönözte az apostolt, ki egyik alkalommal a valami rendetlenség miatt káromkodó hadnagy ural szemben is Istennél keresett segítséget, mondván:

— Uram, bocsásd meg nekik, mert nem tudják mit cselekszik.

Hogy a hadnagy ur erre mit felelt, arra már nem volt kellő idézet a bibliában.

A bakák szerettek vele vitkozni, de sem mire nem mentek. Egy ilyen alkalommal azt fejtegették előtte, hogy mi lenne, ha mind ilyen hőbortos vallásuk lennének...

Gáspár apostol gondolkodott és felelt:

— Hát mondjátok, testvéreim az Urban, nem jó volna nektek, ha az összes oroszok

mind igaz hívők lennének és nem ragadtak volna fegyvert...

A bakák gondolkodtak és ezuttal tagadhatlanul elismerték, hogy az apostól még sem olyan buta, mint amilyenek kinéz...

Az országuton pár öreg honvéd foglyokat kísért. Az ott pihenő huszonhármask szöba erednek a honvédekkel:

— Nagyon szomorúak ezek a muszkák, öreg.

— Tán, hogy elfogta őket a honvágy, — jegyzi meg a másik.

Az öreg honvéd ravaszul pislant:

— Már hogy a honvágy fogta volna el? Má ezt, ecsém, nem a honvágy, hanem a honvégy fogta el... és elégedetten szippant egyet...

— Aztán folyik tovább a beszéd:

— Ugy-e már nagyon sok a fogoly?

— Könnyű ezeket fogni — mondja az egyik fogolyór. — Ezek is úgy adták meg magukat, hogy egy prófuntot bajnétra tűztek, oszt kimutatták a dekunkból. Jött is rá a sok éhséggel bélelt muszka, mint legyek a mézre.

— Tán mégse egész úgy volt a Mihály,

— jegyzi meg a másik.

— De biz Isten Szűzmáriaucese ugy volt,

— erősíté az öreg.

— Má pedig ha úgy lett volna, akkor a puska helyett komiszkenyér, a katonaság helyett meg lisztes pék köllenek, — osztán mindjárt vége is lenne a háborúnak...

A bakák elméláznak ezen az egyszerű megoldáson... csak az egyiknek vannak aggályai:

— Hát a biztos, hogy a prófuntszagra mind megadná magát, de hol a ménköbe vennék annyi népfölkelőt, aki őrizze őket...

Ezen aztán meg is bukott a háboru végének minden kilátása...

A káplár ur Gingi fölvaltani készül az őrseget. Nagy sötétség lévén a lövészárokban, megparancsolja infanteriszt Lógósnak, hogy menjen azonnal és hozza el a harmadik cugból a leternát (lámpást).

Két perc múlva visszajön koma Lógós és jelenti:

— Káplár urnak alássan jelentem, most nem hozhatom el, mert megkövetem, a cugskommandáns ur ül most rajta.

Önkéntesek beszélgetnek. A téma természetesen a nő.

— A háboru után, — mondja az egyik — én három feleséget fogok tartani.

— Miért épen hármát? — kérdezik a többiek.

Mire a kérdezett így válaszol:

— Egyet szerelemből, egyet változatosság kedvéért és egyet, aki az egész társaságot financirozza.

Presowceról vasárnap bemenő volt. — Zborowba lehetett bemenni, hol fotográfus is volt. A baka nagyban készült. Az egyik subickot is szerzett.

— Kiglanolom vele a bakancsot, — mondja — mert lefényképeztetem magam. — Hadd lássák otthon, hogy még glancos baka

Levelek a szerkesztőhöz.

Lapunk két legutóbbi számában a megtörténtek híj visszaadásával irtunk a vincellériskoláról, amelyekre — habár nem mindenben értünk egyet — két levelet is kaptunk, amelyet az eltérő vélemények feltűntetése céljából — a nézetek tisztázásáért is kötelességünknek tartunk hozni, — nehogy később bennünket is vád érjen, hogy a vélemények közreadását megtagadtuk. Tesszük ezt annál is inkább, hogy a gazdák általános véleménye kialakuljon.

Mélyen tisztelt Szerkesztő Ur!

Becses lapjának már két számában szóvá teszi a tapolczai m. kir. vincellériskola ügyét. Nem ismerem ugyan a dolog rugóját, de azt veszem észre és hallomásból is tudomást szereztem, hogy a vincellériskolában óhajtják az állami polg. leányiskolát elhelyezni. Csak talán nem azért kell megszűnni ezen közgazdasági kulturális intézménynek, hogy az épületében helyet adjon a sokkal kevesebb fontosságú leánypolgárnak. Bocsnatot a kijelentésért, de részéről e vidéknek a multban úgy, mint a jövőben sok ezer gazdának kenyeret adó gazdasági ágát művelő intézményét sokkal fontosabbnak tartom, mint egy leánypolgári iskolát. Ismétlem a kijelentést, hogyha csupán ez volna egyik részről a másik kárara az intentió.

Nem lehet eléggé elítélni, hogy Tapolcza nagyközség olyan könnyen föladja bizonyára nehezen megszerzett intézményét.

Mint badacsonyvidéki szőlőbirtokos igazán megbőtrankozással és sajnálattal érintett az, hogy az iskola és talán a szőlőszeti felügyelőség fölött épen a szőlőtermelő gazdák gócpontjában olyan könnyen napirendre térnek. Pedig nincs semmi ok arra, hogy olyan könnyen lemondjanak egy közgazdasági intézményről. Ha talán baj van, úgy nem a jelenlegi állapotot, helyzetet kell tekinteni, mert az igazán nem mérvadó. A keszthelyi gazd. akadémia két év óta bezárva. Sőt sok más hasonló tanintézet ugyanily állapotban, a kisebb gazd. iskolák legtöbbje hasonló sorsban, de mindezekre a háboru után sokszorosan nagyobb szükség lesz, mint volt.

A vincellériskola az egész megyében nemes missiót teljesített a multban a szőlőszet terén, ezt várják tőle a jövőben a borgezdaságban, de nincs kizárva, hogy szükség lesz reá a szőlőművelésben is. Ha mostani

is van a harctéren. Hadd lássák, hogy az ember még nem felejtette el egészen a csizma fényesítést.

— Hát aztán milyen képet csináltatsz, komám, — kérdi a másik.

— Milyent, hát olyan mellképet, — válaszol az öreg csont és fényesíti a megrokkant bakancsot, jobbtyúghöz méltó igyekezettel ...

*

Grebenár, a cigány, furfangos kópé volt mindig. Mostanában tartalék-élet idején is sikerült engedélyt szereznie, hogy a közeli városba mehessen bevásárolni. Egyéb megbízása mellett citromot kellett neki hozni a zászlóalj orvosának.

Mikor a kommissióról beszámol, a doktor ki akarja fizetni a citrom árát.

— Azt csak úgy hoztam, — jelenti ki Grebenár.

A doktor félig tréfásan, félig komolyan szól:

— Azt hiszed, te more, hogy te engem lekenyerezel ezzel a citrommal. Vagy azt hiszed, hogy én ingyen elfogadhatom tőled?

— Hiszem, amit hiszek, — válaszol Grebenár, — de az mégsem olyan sértés, mintha főorvos ur azt hiszi, hogy egy Grebenár a citromot pénzért veszi ... Egy Grebenár pénzért ... Hova gondol főorvos ur?

És könyörögni kellett neki, hogy pénzt fogadjon el a lopott citromért. *Önkéntes.*

szervezetében, állapotában volna a hiba, azt most nem szabad magában az intézményben keresni és annak rovására írni, hanem ha hiba van, azt orvosolni jóvátenni kell, olyanná kell tenni, amilyennek *lennie kell.*

Szent meggyőződés, hogyha a követelményeknek mindenben megfelelő felszereléssel és tanerőkkel stb. lenne az iskola, amint kellene is lenni, ellátva, akkor az ország egyik leglátogatottabb iskolája volna a tapolczai vincellériskola. És meri valaki mondani, hogy ennek a vidéknek egy a követelményeknek megfelelő vincellériskolára ne volna szüksége. Eltekintve, hogy szakképzett vincelléreket képezne, a szőlősgazdáknak tanácsadójának, okmutatójának kellene lennie. A borkezeléshez nem értünk, értenek a kereskedők. Hát nem szígyen egy borvidékre, hogy a legfontosabb ez irányu ismeretekben még az abc-nél sem vagyunk.

Én tehát azt mondom és merem állítani, hogy velem együtt a Badacsony és Balatonvidék sok ezer gazdája is azt óhajtja, hogy igen is kell vincellériskola, még pedig erre az elsődrendű borvidékre egy több évfolyamu, minden kellékekkel ellátott vincellériskola, egy kisebb méretű ampelológiai intézménnyel, borvizsgáló állomással kibővíve. Ha pedig nem Tapolczán, úgy a Balatonvidéken bárhol, hiszen bizonyára több áldozatot hozna bármely nagyobb község, mint ezt Tapolcza tette, hogy egy régi, iskolának igazán meg nem felelő épületet átengedte.

Tapolcza a Badacsonyvidék középpontja, minden gazda szívesebben ment és menne Tapolczára a jövőben is, ha ott gyakorlati utmutatást és tanácsot lát és kap.

Részéről tehát színtén hozzájárulok ahhoz, hogy a vincellériskola a jelen szervezetében fölősleges, de nem tartanam fölőslegesnek akkor, ha az olyan volna, mint amilyennek kellene lenni és amilyent a badacsonyi borvidék, mint az ország egyik első borvidéke méltán megérdemel, eivár, sőt talán követelhet is, hiszen ezeken és ezeken a szőlő és borgezdaságból élünk. Szerény soraim közreadását ismételtlen kérve, vagyok a Szerkesztő Urnak tisztelő hive.

Szőlősgazda.

Mélyen tisztelt Szerkesztő Ur!

Úgy hallom, hogy a tapolczai vincellériskola fölött meghúzták a lélekharangot. Nem tudom, hogy ki, vagy mi a dolog megkezdője, de hogy rosszul tette, annak beigazolását, ha az iskola és felügyelőség tényleg megszűnnék, a jövő fogja bebizonyítani. Igaz, hogy az iskola az utóbbi években nem felelt meg hivatásának, de ezt a háborus körülmények tették. Igaz, hogy az iskolának telepe ma már nincs, de ami volt, az sem szolgált mintául, mert az utóbbi évtizedben a telep inkább gaztelep, mint szőlőtelep volt. De vajjon ki ennek az oka? Talán még sem egészen az iskola. Ha a telep kapott volna kellő mennyiségű trágyát, rendes munkáltatást, még sem botránkozta volna meg elhanyagolt állapotával éppen a szőlő- és bortermeleket. Itt följebb kell keresni a hibát, de bűnhődjék maga az iskola és ne szenvedje annak esetleges hiányát a gazdaközönség. Ily állapotú iskolára elhiszem, hogy senki sem mondhatja, hogy céljának megfelelt. Nem. De azt kérdelem, ha egy minden tekintetben megfelelő iskola és gyakorlati telep lenne, nem óhajtana-e minden badacsonyvidéki szőlősgazda azt?

Bizonyára kapva kap és minden áldozatot meghoz, bármely badacsony- vagy balatonvidéki község, hogy az intézményt megnyerhesse.

Ha már Tapolcza város olyan könnyen lemondott eme agrárkultur intézményről, valóban érthetetlen, hogy mi vezette a gazdák tömörülésének egyesületét, a Tapolczavidéki Gazdákört, hogy véleményét az iskola megszüntetése mellett, csupán egy kísérleti állomás és felügyelőség felállítására összpontosította. Igaz, hogy ez nagy részben pótolja magát a *hivatalt*, de nem az iskolát.

Bocsnat mélyen tisztelt Szerkesztő Úr ily hosszan igénybe vett türelmeért, de

bárha ne lennék jó próféta, hogy sok ezer gazda velem együtt, még visszakivánná ez iskolát és felügyelőséget Tapolczára.

Egyebekben, maradok

kiváló tisztelettel

egy badacsonyvidéki Szőlőbirtokos.

Látogatás a villamostelegen.

Tegnap volt egy hete, midőn a négy napi villanyhiány miatt a közönség türelmetlensége már tetőfokra hágott; meglátogattuk a villamosteletet, hogy személyesen is meggyőződjünk azon ígéretek valódiságáról, hogy az új gép szerelése már csak órák kérdése és nemsokára lesz Tapolczán világosság.

Bizonyára türelmesebben vártuk volna az új gép nyújtotta villamos energiát. ha bővelkednének petroleumban, vagy ha a gyertya nem lenne olyan botránzosan drága, de bizony ezek hiányában a villamos berendezésük nemcsak sötétségben, vagy csak gyér világítási gyertyafényben töltötték az estét, hanem mindezekon kívül a nem villamos berendezésük kárörvendő megjegyzéseit és mosolyait is el kellett szenvednünk. Node ez sem tartott sokáig. Jólehet a fixirózásokra semmi vigasztalást sem találhattunk, mert nem tudtuk, hogy a villamosgyorsasági ígéretek, mikor váltják be. Tehát hallgatag bosszankodással nyeltük le a csipős megjegyzéseket. De ez alatt az utolsó csavarszorításokat végezték az új gépen, amely mint valami élettelen Memnon-szobor ül a részére készített cementállványon. A szerelő elég nagy assistentia mellett, hol itt, hol amott szorit egyet a gép végtagjait összekötő csavarokon. És a nagy alkotmány, mintha csak dacolni akarna Tapolcza türelmetlenkedő közönségével, bárha lelket akarnak bele fujtatni, nem mozdul, míg egy más energia a tűz, a melegítés, segítségére nem jön. Igen ám, csakhogy az egész várost bejárják az assistensek egy néhány liter petroleumért, de sehol sem könyörülnek rajtuk, pedig a gép mindaddig dacoskodik, míg végtagjait föl nem melegítik, míg forgóiba életet, egy másik energiát nem adnak.

Türelmünk fogy, látogatásunk végét ér, de megtudjuk a gép szerelőjétől, hogy mivel petroleumot nem kaptak, a gép szombatn nem indul, csak vasárnapra lesz világításunk. Ismerve a villamos-ígéretek, mi is azzal a keserű meggyőződéssel hagytuk el, hogy olyan ez az ígértetés is mint a többi, de azért meggyőződéstünk ellenére mi is úgy adtuk tovább az ígértetet mint kaptuk, holnap — vasárnap — lesz villamosvilágításunk, a gép készen áll, csak az utolsó simogatásokat végzik rajta, becézgetik, kedveskednek neki és holnapra megindul, — türelem. És amiben magunk sem biztunk, vasárnap délből az egész városban nyitva hagyott vezetékén kigyultak a lámpák, de még milyen feszültséggel? Volt öröm, mert lett világosság! S azóta zavartalanul ontja villamos energiáját a 120 lóerős nagy Diesel-motor addig, míg nyers gázolajunk lesz, amely takarékos fogyasztás mellett még egy hónapig táplálhatja a gépet. Hogy fennakadás ne történjék, Tapolcza nagyközség folyamodott a kereskedelemügyi miniszterhez gázolajért, ha kapunk, úgy nem örvendhetnek a rosszmájú petroleumosok, ha pedig nem kapunk, akkor vissza kell esnünk az ő kárörvendésükre a petroleum korszakba. Talán még sem!

Két embert láttunk távozásunkkor, akik még a villanyváró tapolczai közönségnél is boldogabbak, mióta az új gép, — mely a budapesti Láng-gyár készítménye, — zavartalanul működik: Trunovszky Rezső üzemvezető és Fülöp Lajos gépész, akik nemcsak a régi, sokszor gyógykezelést igénylő gépeket orvosolták, hanem az újgép összeállításában fáradságot nem ismerő buzgalommal iparkodtak, hogy Tapolcza közönsége a kényelemhez szokot villamosvilágításhoz minél előbb hozzájusson.

Sz.

Szabó Sándor
Ószinte sajnálattal
Szabó Sándor
biboros püspök
Veszprémben
Sándor öt év
idő alatt nemo
és tanár m
mozgalmakban
egyházi és vilá
kiűnő előadás
Társadalmi éri
modor, oly tu
tették őt feleke
előtt kedvelté
annyiszor sie
adásokra, amil
mindannyiszor
megnyilvánulá
kedves munka
megtudta vála
munk minden
erények mell
Tapolcza egé
távozását, de
magával viszi
tőle, kivánjuk,
tisztelőben,
részesüljön,
tudjuk, hogy
kölcsonos vo
távozik körül
uton is közöns
azon vele s
amelyek neki
maradnak Ta
további pályá
erényeinek ju

Uj zalapet
nyugalomba
petendi piéb
veszpremi hi
nak adomány
rövid tapolcz
nyájás moc
részesült. Ki
hiveli szeretet
adjon kitartá

Uj káplá
tapolczai k
történt kinev
kápláni állás
Károly vesz
József kéthel
helyezte át.

Mindenki
folyó hó 10
rint, minden
csakis hust
tot, vadat, h
élesztőt, sőt,
szent és k
gyorsárukén
más árut a
szabad; egy
ket, hogy k
(gabonát, lis
rozhatják ki
litáshoz szü
tettek, vagy

Királyun
Hadsegélyz
hozott forg
királyunk
ismert képé
rük, a mely
ronáért ren
bizottságná
tetemes ös
elesett dere
vának seg
reméi, hog
eltávozt
még meleg
lakozást, a
áldoz, de s
a fenkölt k

HIREK.

Szabó Sándor tapolczai káplán távozása.

Őszinte sajnálattal vesszük tudomásul, hogy Szabó Sándor tapolczai káplánt, hittanárt bitoros püspök Úr Ó Eminentiaja Tapolczáról Veszprémbe disponálta hittanárul. Szabó Sándor öt évet töltött Tapolczán, amely idő alatt nemcsak mint kötelességűd pap és tanár működött, hanem társadalmi mozgalmakban is tevékeny részt vett. Kiváló egyházi és világi szónok. Ragyogó nyelvezet, kitűnő előadás jellemzik szónoki tehetségét. Társadalmi érintkezésben lebilincselő, nyájas modor, oly tulajdonságok, amelyek méltán tették őt felekezeti különbség nélkül mindenki előtt kedvelté. Tapolczai közönsége mindannyiszor sietett azon jótékony célu előadásokra, amikor Szabó Sándor szerepelt és mindannyiszor az elismerés legáltalánosabb megnyilvánulásában részesült. S valahányszor irt, kedves munkatársa volt. Szavainak mindenki meg tudta választani a tételt, amely társadalmi munkát minden osztályát érdekelte. Ily nemes erények mellett őszinte sajnálattal veszi Tapolcza egész társadalmát Szabó Sándor távozását, de tisztelőtünk, becsülésünkkel magával viszi, s ha már búcsuznunk kell tőle, kívánjuk, hogy új otthonában is abban a tiszteletben, becsülésben és szeretetben részesüljön, mint Tapolczán. De azt is tudjuk, hogy a megbecsülés, tisztelet kölcsönös volt, ő is hasonló érzelmekkel távozik körünkből. Feljogosította folytán ez uton is közöni Tapolcza egész társadalmának azon vele szemben tanúsított érzelmét, amelyek neki legszebb, legértékesebb emlékei maradnak Tapolczáról. De kívánjuk, hogy további pályáján nyerje el papi és emberi erényeinek jutalmát.

Uj zalapetendi plébános. Paulics János nyugalmába vonulásával megüresedett zalapetendi plébániát a kegyur Kiss István veszprémi hittanárnak, volt tapolczai káplánnak adományozta. Az új plébánost ismerjük, rövid tapolczai tartozkodása alatt is kedves, nyájas modorú általános tiszteletben részesült. Kívánjuk, hogy új élethivatásában hűvei szeretete, becsülése vegye körül, s ez adjon kitartást nemes hivatásában.

Uj káplán Tapolczán. Szabó Sándor tapolczai káplán Veszprémbe hittanárul történt kinevezésével megüresedett tapolczai kápláni állásra, Ó Eminentiaja, báró Hornig Károly veszprémi bitoros püspök, Miklós József kéthelyi káplánt nevezte ki, illetőleg helyezte át.

Mindenkit érdekel! A m. kir. állvasutak folyó hó 10-én életbeléptetett rendelete szerint, minden héten szerdán és csütörtökön csakis húst, húsmeleket, élő és leölt állatot, vadat, halat, tejet, vajot, turót, kenyeret, élesztőt, sőt, malátát, burgonyát, káposztát, szenetet és hullát lehet szállítani, de csak gyorsárúként. Ezen két napon semmi féle más árut a pályaudvarra kifuvároznia nem szabad; egyben figyelmeztetik a feladó feleket, hogy kocsirakományú küldeményeiket, (gabonát, lisztet kivéve) csakis akkor fuvározhaják ki a pályaudvarra, ha az elszállításához szükséges kocsit kiállításáról értesítettek, vagyis ha az már rendelkezésükre áll.

Királyunk Imája gyűrűk. Az Országos Hadsegélyző Bizottság igen izléses gyűrűket hozott forgalomba, felejthetetlen emlékü jó királyunk „A király imádkozik” című közzismert képének dombornyomásával. A gyűrűk, amelyek ezüstből készülnek és 2 koronáért rendelhetők meg a fent nevezett bizottságnál (V. Képviseleti ház) már eddig is tetemes összeggel gyarapították hadban elesett derék katonáink özvegyeinek és árvaik segélyalapját. A bizottság bizton reméli, hogy most, a midőn nemes királyunk eltávozott az élők sorából, nagyközönségünk még melegebben karolja fel e hazafias vállalkozást, a mivel nemcsak a nemes célnak áldoz, de szép emléket szerez magának a fenkölt király arcadásában is.

A tapolczai kath. nőegylet karácsonyi jótékonyasága. A háboru szülte viszonyok a jótékony egyesületeket is nagyobb tevékenységre indította. És méltán. Mert a jelenlegi körülmények között sokkal nagyobb azoknak a száma, akik a könyörtelen szivek gyámolítására szorultak. Ezt tette a tapolczai Kath. Jótékony Nőegylet, midőn alapítókéjének részben felhasználásával 63 pár cipőt juttatott a szegény iskolás gyermekeknek, felruházott hat szegényt, 27 szegénynek 140 korona készpénzt és négy köbméter tüzelő fát osztott szét. Nemcsak a segélyezettek hála, hanem a jótékonyaság gyakorolhatóságának örömezzete legyen jutalma a kath. nőegyletnek, amelyik annyi didergő gyermek szenvedését szüntette meg és tette lehetővé, hogy iskolába járhasanak.

A közönség figyelme. — Az Osztrák-Magyar Bank tapolczai mellékelye a következő figyelmeztetést teszi közzé: Az Osztrák-Magyar Bank a kétkoronas papirpénz fél és negyede lépatt darabjait csak január 31-ig váltja be levonás nélkül. Január 31-ike után már minden darab bankjegyet 5 fillér előállítási költséget von le. — Akik tehát károsodni nem akarnak, a két koronas részeket január 31-ig váltják be, azután pedig ne tépjék szét a bankjegyet, amire már nincs szükség, mert elegendő egy koronas van forgalomban.

Nyilvános köszönet. — A Vörös Kereszt Egyesület tapolczai főlkja céljaira adakozni kegyesek voltak: Vöczköndy Jenő lesecetomaji körjegyző gyűjtőven gróf Deym János ur 100 koronát, Puttrich Mici urnó 20 koronát, Neubauer Johanna 5 koronát, Kalmár Róza 2 koronát, Schlemmer Anna 1 koronát; — Lessner Sándor ur 20 koronát, egy rozsnói gimnazista 10 koronát, Kaszás Soma ur 10 korona szakértői díját, Scheller Zsigmondné urnó Monostorapátiból élelmet, Czanka Ferenc ur és Borbély Rozália urnó Hegymagáról, Sabján István ur Kisapátiból élelmet. Fogadják a kegyes adakozók halás köszönetünk. Az Elnökség.

Bemutató szemle a tapolczai járásban. Az 1898—1892 évig bezárólag terjedő időben született népfölkelésre kötelezettek bemutatató szemleje a tapolczai járásból folyó hó 16-án és 17-én lesz Tapolczán a Pannonia szálló nagytermében, és pedig, január 16-án a balatonedericsi, monostorapáti i. díszeli, tallándörögdi, kövágóórsi, és köveskáli körjegyzőségekben, — január 17-én pedig a lesecetomaji, nemesördemeczi, nemesgulácsi, kékkuti körjegyzőségekben és tapolczaiak fognak szemlére állítani és megvizsgáltatni.

Zalamegyének 20 vagon gálica van már. A mult héten 20 vagon gálica érkezett a Schwarcz és Tauber nagykanizsai cég cimere, amelyet a földművelésügyi kormány rendelkezésére bocsátott. Az egész rézgálic szállítmány már a vármegye tulajdonát képezi, mert azt Árvay Lajos alispán, Nagykanizsa polgármestere által, a megérkezés után azonnal átvette. Hir szerint azonban még további rézgálicszállítmányok is fognak a vármegye részére érkezni, mert a zalavármegei szőlősgazdák rézgálicszükségletét a vármegye alispánja 100 vaggont kitevő mennyiségben állapította meg. A fő dolog, hogy ha már a gálicszükséglet biztosítva van, hogy az a kellő időben jusson a szőlősgazdák kezére.

Milyen lesz az időjárás 1917-ben? Egy német meteorológiai szaklap, amelynek időjósárai annyira beváltak az előző években, — 1917-re a következő prognosticont állította föl: A tél csak hetekig fog tartani. Erősebb havazás február végén és március hónapban lesz, rögtöni oivadással. Január nyelhe, sokszor meleg napokat hoz. Február nagy része derült, hideg idővel telik el. Március szeles, havas lesz. Áprilisban száraz, májusban szeles idő várható. Májusban, júniusban igen kellemes meleg napok és esős napok váltakoznak. A nyár hosszú, száraz és meleg lesz. Az ősz későn következik be és rövid életű lesz. Korán jön meg a tél, nagy fagyokkal, sűrű tartós havazással. Tehát az 1917-ik év időjárásilag szépek ígérkezik. Még szebb lesz, ha meghozza a békét is.

Jótékonyaság. Pollák Ilona tanító egy elárult kis tanítványa segélyezésére gyűjtést indított. A jó szándéka 68 koronához jutatta az árvát. Az összeghez hozzájárultak: Goldmann Sándorné, Schwarcz Géza és Pali, Kohn Sándorné, Weisz Sománé, Kulcsérné, Kálmán Árminné, Hoffmann Mór, Kohné, Faragó Manoné, Takács Jenő, Kovácsné, Klein Ivánné, Makkay Gézané, Schwarcz Emilné, Zalai Simonné, özv. Klein Adolfné, Jung Ádámné, Székely Jánosné, Kardos Lipótné, Hochstädter Lipót, dr. Lőkéné, Lessner H., Pártos Arnold, Kerkápoly Istvánné, Kun D., Marton Kató, dr. Buzás Dezső, Lessner Samu, dr. Berger Sándorné, Schäffer Sándorné, Lusztig Ferencné, Szűcs Vilmosné, Rosnerné, Frankné, Pollák Ilona.

A villanytelep bővítési munkálatait befejezték. Esztendő keservei és törekvései fejeződtek ezzel be. Már a háboru előtt készen volt a város és a Ganz-féle villamosági r. t. között a szerződés a telep bővítéséről. És ez a szerződés jó és kedvező, mert 50 év után a város ingyen kapja meg a telepet. De jött a háboru, minden maradt a régibe, míg a telep folyton romló gépei meg nem parancsolták — azok nem ismernek vis majort — a bővítést, az új Diesel-motor felállítását. Végre ez a mult hetekben meg is történt, ez az új gép üzembe jött, s nem kell félnünk, hogy géphiba következtében nem lesz villanyunk, csak olaj legyen. — A telep átvétele ügyében a villamosbizottság és a Ganz-gyár kiküldötti pénteken gyűlést tartottak. A villamosbizottság tagjai közül megjelentek: Györy János községi bíró, Horváth Jenő főjegyző, Neményi Géza és Kocz József. Sajnálatos, hogy ilyen nemtörődömséggel viseltettek a gyűlés iránt. Nem jelentek meg: Berger Vilmos, Kovács Vilmos dr., Marton Gyula és Szűcs Jenő. A Ganz-gyárt Schmidt főmérnök és Grünberger mérnök képviselték. A gyűlés megnyitása után Schmidt főmérnök bejelentette, hogy a bővítési munkálatot befejezték és a telep a községnek átadták, egyidejűleg a község átadja az üzemet a Ganznak, erről a következő jegyzőkönyvet vették fel:

JEGYZŐKÖNYV

felvetett Tapolczán 1917. január hó 12-én Jelen voltak alulírottak.

Tárgy:

a tapolczai villamos telep bővítési munkálatainak üzembe helyezése és ideiglenes átvétele.

Előadás:

Tapolcza nagyközség 1912. szeptember 20-án tartott közgyűlésén megrendelt és Zalavármegye 1913. évi szeptember 10-én tartott közgyűlésén jóváhagyott, valamint a Ganz-féle Villamosági Részvénytársaság, mint vállalkozó által 1912. január 15. költségvetés és műszaki leírás és 1912. június hó 20-án kelt szállítási szerződés alapján szállított bővítési berendezések és munkálatok 1917. január 8-án üzembe helyezték.

Megállapították ennél fogva, hogy vállalkozó jótállási kötelezettsége 1918. január 8-án jár le.

Tapolcza nagyközség a bővítési munkálatokkal kapcsolatban létesítményeket a felülvizsgálat és jótállási kötelezettség fentartásával a vállalkozótól ideiglenesen átveszi.

Tapolcza nagyközség egyidejűleg ezen létesítményeket a Ganz-féle Villamosági Részvénytársaság, mint a tapolczai villamos mű bérletének átadja és üzemelő cég ezeket a nagyközségtől átveszi.

Megállapítják, hogy az üzembehelyezés napja 1917. január 8., s ezen időtől 6 hétre lesz a végleges átvétel, melyre a község szakértőt kér fel. További tárgyalás során elhatározták, hogy a rendőrbiztos könyvet vezessen a nem égő lámpákról, s a kirovandó büntetésekből százalékot kap. Utasították az üzemvezetőséget, hogy a tűzifa vágónak áram adandó, míg a mozi reklámvilágítását továbbra nem engedték meg. — Olaj beszerzése céljából távirat küldését határozza és ez ügyben megkéri kerületünk országgyűlési képviselőjét, hogy kérelmünket a kereskedelemügyi miniszternél támogatni sziveskedjék. — Neményi Géza szólalt

fel ezután és kifejtette, hogy most már a község vette át a villanytelepet, tehát ott a község is rendelkezik, ellenőriz s mivel az ellenőrzést és az ezzel járó dolgokat a bizottság egy tagja sem teheti, indítványozza, hogy ezzel Horváth Jenő főjegyző bizassék meg, s ő nála kelljen a világitásra és az áramszolgáltatásra vonatkozó panaszokat is leadni. A bizottság Neményi Géza indítványát elfogadta. Schmidl főmérnök vállalkozott arra, hogy az üzem kezelésének ellenőrzésére s a teendők elsajátítására főjegyzőt betanítja.

Összeírják a cipőkészleteket. A kereskedelemügyi miniszter leirt a soproni iparkamarához, hogy hívja fel mindazokat, akik cipőkészletekkel rendelkeznek, (kereskedők, gyárosok, iparosok), hogy a meglevő készleteiket az alábbi csoportok szerint azonnal jelentsék be. 1. utcai cipők bőrtalppal, mindenféle kivitelben és bármilyen bőrből; 2. utcai cipők fatalppal, bármilyen anyagu felsőrészel. Mindkét csoportnál külön-külön feltüntetendő, hogy hány pár férfi, női és gyermekcipőből áll a készlet.

Zongorahangolásra előjegyzéseket elfogad lapunk kiadóhivatala.

Kosárkötő tanfolyam. A Tapolczavidéki Gazdakör a múlt évben megkezdett, de később érkeztől államsegély miatt be nem fejezett kosárkötő háziipari tanfolyam folytatásaként a múlt héten megkezdte a tanfolyamot, amelyre igen szép számban jelentkeztek résztvevők. A tanfolyam csupán a nyersvessző és a gyümölcscsillító kosarak készítését vette föl munkadarabjaiul, mint olyanokat, amelyek készítése a jelenlegi viszonyok között nemcsak fontosabb közszükségletet fedez, de az, aki azzal háziiparszerűleg a tél folyamán foglalkozik, szép keresetre is tehet szert.

Rekvirálják a kilincseket. A hivatalos lap közli a honvédelmi miniszter rendeletét az ajtóveretek rekvirálásáról. E szerint a kilincseket, gombokat, kilincsrózsákat, kulcslyuk pajzsokat, kulcslyuk fedőket, zárpajzsokat és ajtófogantyukat, ha tulnyomó részben vörösréz, sárgaréz, vörösfém, bronz vagy bronzból vannak és amennyiben a gyárosok és kereskedők raktárában vannak, be kell szolgáltatni. A rekvirált ajtóvereteket január 20-ig el lehet adni a fémközpontnak. Az átvétel árát a miniszter később fogja közölni.

A tejjelállítás kérdésének rendezése. Illetékes helyről származó információ szerint az Országos Közélelmezési Hivatal rövidesen rendet fog teremteni a tejjelállítás ügyében. Hosszabb idő óta foglalkozik már ezzel a nagyfontosságú problémával az Országos Közélelmezési Hivatal, amely meghallgatja a szakmabeli termelők, kereskedők és érdekvéviselők véleményét is. Hir szerint a hivatali rendeletben fogja szabályozni a tej árát, amely Budapesten lesz a legmagasabb, mert csak így módon lehet elérni azt, hogy a termelők elsősorban a fővárosba szállítsák a tejet. Az árak a vidéken néhány fillérral olcsóbban lesznek megállapítva. Az ármegállapításnál az alapár olyan magas lesz, hogy emellett nem fog kifizetődni a vaj- és sajtgyártás, úgy hogy a termelők jobban járnak, ha a tejet a közfogyasztás céljaira árusítják. Egyébként már a hivatalos lap tegnapi számában foglalt rendelet szerint báró Kürthy eltiltotta a tejszükségletet, a vaj- és túró árának maximalizálását pedig a legközelebbi jövőre kilátásba helyezte.

Tíz percent kukoricaliszt a kenyérben. A buzasztnek kukoricalisztval való keverése még ebben a hónapokban életbe lép. A keverés alig lesz észrevehető, mert míg tavaly a kenyérlisztnek 60—70 százaléka állt kukoricalisztból, addig az új arány tíz százalék lesz. Ennyi kukoricaliszt csak jobb izt ad a kenyérnek. A keveréssel az ország lakossága minden zökkenő nélkül éri meg az új termést, amely valószínűleg a békét és jólétet is meghozza.

Beszüntetett vonatok. Zalaötvö-Zalaegerszeg között a 7213—7214—7215—7216 Székesfehérvár Jutas között 5007—5008 Jutas—Alsóörs között 6122 Alsóörs—Vesz-

prém közt 6121 Veszprém—Jutas között 6111—6132 Kőszeg Sárvár között 7015—7012S árvár Zalaegerszeg között 7023—7018—7445—7019—7026 Zalaegerszeg Csáktornya között 6422—6407 számú vonatok közlekedése beszünttetett.

Nyilvános köszönetek.

Özv. Hiller Ignácné urnő 10 koronát volt szíves az izr. nőegylet céljaira adományozni. Fogadja hálás köszönetünket.

Az Elnökség.

Steiner Zsigmondné urnő elhunytá alkalmából, koszorúmegváltás címen adakozni kegyesek voltak: Steiner Zsigmond és gyermekei 50 koronát, Morgenstern Henrik és neje 20 koronát, Thurn Vilmos és családja, Weisz Miksa és családja, Steiner Dávid és családja, Steiner Aladár és neje, Molnár Gábor és családja, Steiner Bernát és családja, Polgár Ignác, Perlaky Imre 5—5 koronát, Morgenstern Mór és családja 20 koronát, Guttmann Zoltán, Pauk Vilmos és neje 10—10 koronát.

A kegyes adományokat a szűkölködők között szétosztottam és az ő nevükben hálás köszönetet mondok az adakozóknak.

Frisch László
hitk. elnök.

Mindazoknak, kik felejthetetlen feleségem elhunytá alkalmával jóleső részvétükkel felkeresni szívesek voltak, ezúton mondok, családom nevében is, hálás köszönetet.

Grünberger Bernát.

KÖZSÉGHAZÁBÓL.

Tapolcza nagyközség előljáróságától.

592—1916.

Hirdetmény.

Alulírott községi előljáróság által közhírré tétetik, hogy Tapolcza község a zalaegerszegi m. kir. pénzügyigazgatóság által 5085 K. 29 f. érvényesített 1916. évi országos betegápolási pótdókiivetési lajstroma Tapolcza község házában 1917. évi január hó 16-ik napjáig terjedő 8 napon át közszemlére kitéve lesz, mely idő alatt azt az adózó felek betekinthezik.

Kelt Tapolcza, 1917. január hó 8.

Németh Jenő
nagyközségi jegyző.

Gyóry János
bíró.

Értesítjük a közönséget, hogy a fogyasztási adót a magánosok a múlt évi arányban a községi pénztárnál befizethetik, mindaddig, míg a folyó évre a kivetés megtörténik.

Tapolcza, 1917. évi jan. hó 13 n.

Horváth Jenő
tapolczai főjegyző.

Nyomatott
LÓWY B. könyvnyomdájában,
Tapolcza.

ESTERHÁZY HERCEGI HITBIZOMÁNY. Tüzifa kapható

a hercegi uradalom szőczi vágásában. 1. oszt. cserhasábfának az ára ott az erdőn fizetve azonnali szállítási kötelezettséggel méterenként 20 korona, vagyis ölenként 80 korona árban.

Sáska, 1917. január 10-én.

Hercegi Erdőkezelőség
Sáska.

Eladó tűzifa.

Dr. Békassy István dobosi erdejében eladásra kerül nagyobb mennyiségű I. osztályu bükkszász K 80 } erdei
bükkdorong „ 60 } ölen-
Előjegyzéseket elfogad } kint

SCHWARZ EMIL cég
Tapolcza.

KIADO

egy két szobás lakás április 24-re,
Csobánczi-utca 26. szám alatt.

Bővebbet: SZOLLÁR GYÖRGY-nél.

Sör-, köszén- és tüzifaüzletemet

a polgári fiúiskolával szemben
levő házba helyeztem át.
KEZSLER JENŐ.

A „TAPOLCZAI LAPOK”

ELŐFIZETÉSI DÍJA:

Egész évre K 10

Fél évre K 5

XXVII. év

1917.

ÉVES HIRDETÉSEK
JUTÁNYOS ÁRON